

คำเตือน

เมื่อชีวิตตกอยู่ในอันตรายหรือสถานการณ์คับขันเกิดขึ้น คุณอาจไม่มีทางเลือกไหนที่ปลอดภัยหายห่วง หากต้องรับมือกับเหตุการณ์เลวร้ายขั้นสุดอย่างที่เราพบได้ในหนังสือเล่มนี้ เราขอแนะนำ (หรือจริง ๆ ต้องพูดว่ายื่นกราน) ว่าทางที่ดีที่สุดคือให้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่ถูกฝึกมาด้านนี้โดยตรง แต่เนื่องจากมีอาชีพตัวจริงอาจไม่ช่วยให้คุณได้ปรึกษาในตอนที่คุณวิตและสภาพจิตใจกำลังตกอยู่ในอันตราย พวกเราจึงจัดการไล่ถามบรรดาผู้เชี่ยวชาญถึงเทคนิคที่พวกเขาใช้รับมือกับเหตุฉุกเฉินหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม **ผู้จัดพิมพ์ ผู้เขียน และผู้เชี่ยวชาญทุกคนไม่มีส่วนรับผิดชอบต่ออาการบาดเจ็บใด ๆ** ที่อาจเกิดจากการใช้ข้อมูลในหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะในทางที่ถูกหรือผิด ทางออกที่เรานำเสนอขึ้นนั้นมาจากผู้เชี่ยวชาญที่ต้องรับมือกับสถานการณ์เฉพาะหน้า แต่เราไม่ขอรับประกันว่าข้อมูลเหล่านี้สมบูรณ์ ปลอดภัย หรือแม่นยำ และที่แน่ ๆ คือคุณไม่ควรจะเห็นมันสำคัญกว่าสัญชาตญาณและการตัดสินใจที่ดีของตัวเอง สุดท้ายนี้ เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จะต้องไม่ถูกนำไปดัดแปลงหรือตีความเพื่อใช้ละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรือก่ออาชญากรรมผิดกฎหมาย เราขอย้ำว่าคุณต้องเคารพกฎหมายทุกข้อและสิทธิของผู้อื่น รวมถึงสิทธิในทรัพย์สินด้วย

สารบัญ

เกริ่นนำ	12
บทนำ	18

ส่วนที่หนึ่ง

การเข้าออกและหลบหนี

วิธีฟังประตู	22
วิธีนำเครื่องบินลงจอด	27
วิธีเอาตัวรอดในเหตุฉุกเฉินบนเครื่องบิน	34
วิธีวัดรถยนต์	44
วิธีเสี่ยวรถ 180 องศาด้วยความเร็วสูง	50
วิธีขับรถพุ่งชนรถ	54
วิธีเอาตัวรอดจากเหตุรถชน	57
วิธีหนีออกจากรถที่กำลังไหม้	60
วิธีเอาตัวรอดจากเหตุรถไฟตกราง	63
วิธีเอาชีวิตรอดเมื่อถูกฝังทั้งเป็น	66

ส่วนที่สอง

คมเขี้ยวและกรงเล็บ

วิธีเอาตัวรอดเวลาโดนจู่โจม	72
วิธีป้องกันตัวจากอกลาม	78
วิธีเอาตัวรอดเวลาเจอหมี	84
วิธีเอาตัวรอดจากสิงโตภูเขา	89
วิธีสลัดให้หลุดจากกระเซ้	93
วิธีเอาตัวรอดจากผึ้งพิษขนาด	97
วิธีรับมืออวัยวะที่พุ่งเข้าใส่	102

ส่วนที่สาม

วิธีป้องกันตัวที่ดีที่สุด

วิธีชนะการต่อสู้ด้วยดาบ	106
วิธีป้องกันตัวจากการโดนต่อย	110
วิธีป้องกันตัวจากการจู่โจมของโจรสลัด	115
วิธีเอาตัวรอดเมื่อถูกจับเป็นตัวประกัน	120
วิธีเอาตัวรอดจากเหตุจี้เครื่องบิน	124
วิธีตรวจจับระเบิด	130
วิธีเอาตัวรอดจากการประท้วง	136
วิธีเอาตัวรอดจากกระสุนปืน	148
วิธีจับโททก	153
วิธีแยกแยะระหว่างตัวตลกกับตัวอันตราย	158

ส่วนที่สี่

วิธีกระโดดเมื่อตกอยู่ ในสถานการณ์เสี่ยงตาย

วิธีกระโดดจากสะพานหรือหน้าผาลงน้ำ	164
วิธีกระโดดจากตึกลงถึงพึกชยะ	167
วิธีทรงตัวบนหลังการตกไฟที่กำลังวิ่งอยู่ และเข้าไปในตู้โดยสาร	170
วิธีกระโดดออกจากรถที่กำลังวิ่ง	173
วิธีกระโดดจากรถมอเตอร์ไซค์เข้าไปในรถยนต์	175
วิธีกระโดดจากรถยนต์คันหนึ่งไปยังอีกคัน	178

ส่วนที่ห้า

ปัญหาทางเทคนิค

วิธีเอาตัวรอดจากโทรศัพท์มือถือที่ปลิว	182
วิธีเอาตัวรอดเมื่อโทรศัพท์มือถือตกส่วน	185
วิธีหาเส้นทางโดยไม่ใช้ระบบจีพีเอส	188
วิธีเอาตัวรอดจากการโจมตีของโดรน	193
วิธีเอาตัวรอดจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	198
วิธีเอาตัวรอดเมื่อระบบบ้านอัจฉริยะเริ่มฉลาดกว่าคุณ	206
วิธีเอาตัวรอดจากรถยนต์ไร้คนขับที่สูญเสียการควบคุม	211
วิธีเอาตัวรอดเมื่อเกิดเหตุไฟฟ้าดับครั้งใหญ่	213
วิธีเอาชนะการกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์	216
วิธีตรวจสอบข่าวปลอม	218

ส่วนที่หก

สถานการณ์วิกฤติ

วิธีใช้เครื่อง AED เพื่อยื้อชีวิต	222
วิธีเจาะคอเพื่อต่อลมหายใจ	226
วิธีช่วยชีวิตตัวเองถ้าคุณเกิดหัวใจวาย	229
วิธีทำคอลลอดุกเงินบนเบาะหลังรถ	231
วิธีเอาตัวรอดจากแผ่นดินไหว	235
วิธีเอาตัวรอดจากพายุทอร์นาโด	240
วิธีรับมือกับสายไฟฟ้าแรงสูงที่ร่วงลงพื้น	246
วิธีเอาตัวรอดจากไฟฟ้า	250
วิธีเอาตัวรอดจากน้ำท่วมดับปล้นหรือเขื่อนแตก	253
วิธีเอาตัวรอดจากสึนามิ	255
วิธีรับมือเมื่อใช้หวัดสายพันธุ์ใหม่ระบาด	258
วิธีเอาตัวรอดจากภัยพิบัติปรมาณู	262
วิธีรับมือกับภาวะเพสียแตก	265
วิธีรักษาแผลหิมะกัด	267
วิธีรับมือเมื่อซาหัก	271
วิธีรับมือกับบาดแผลจากการถูกแทงหรือยิง	275

ส่วนที่เจ็ด

วิธีเอาตัวรอดเมื่อออกผจญภัย

วิธีเอาตัวรอดจากทรายดูด	284
วิธีเอาตัวรอดกลางทะเล	288
วิธีเอาตัวรอดเมื่อหลงทางอยู่กลางทะเลทราย	293
วิธีเอาตัวรอดเมื่อหลงทางกลางภูเขา	303
วิธีหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกฟ้าผ่า	308
วิธีตัดแขนหรือขาตัวเอง	315
วิธีเอาชีวิตรอดเมื่อเจอเหตุหิมะถล่ม	318
วิธีเอาตัวรอดเมื่อร่มชูชีพไม่กาง	323
วิธีขึ้นสู่วิวน้ำเมื่อออกซิเจนในถังหมด	327
วิธีจุดไฟโดยไม่ใช้ไม้ขีด	330
วิธีเอาชีวิตรอดจากภาวะขาดน้ำ	337
วิธีทำให้น้ำบริสุทธิ์	339
ผู้เชี่ยวชาญและแหล่งข้อมูลอ้างอิง	345
ประวัติผู้เขียน	359

เกริ่นนำ

กฎแห่งการเอาชีวิตรอด

โดย “เมาน์เทน” เมล เดวีซี

ผมเป็นผู้ฝึกสอนในหลักสูตรการเอาชีวิตรอด การหลบหลีก การต่อต้าน และการหลบหนี (Survival Evasion Resistance Escape หรือเรียกสั้น ๆ ว่าหลักสูตร SERE) ผมได้คิดค้น เขียน เข้าร่วม และฝึกสอนในหลักสูตรมากมายที่มีนักเรียนกว่าหนึ่งแสนคนทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วยพลเรือน นักบินของกองทัพเรือ และทีมทหารหน่วยซีลระดับพระกาฬ ผมมีประสบการณ์การฝึกเอาชีวิตรอดมากกว่า 30 ปี ไล่ตั้งแต่ในซัวโลกเหนือ พื้นที่รกร้างว่างเปล่าของแคนาดา ป่าดงดิบในฟิลิปปินส์ ไปจนถึงทะเลทรายในออสเตรเลีย เรียกได้ว่าตลอดหลายปีมานี้ผมได้เรียนรู้เคล็ดลับการเอาชีวิตรอดมาพอสมควร

ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร และไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ท่ามกลางเทือกเขา อยู่บนเครื่องบิน หรือกำลังขับรถข้ามประเทศ “การเอาชีวิตรอด” หมายถึง “การมีชีวิตอยู่นานกว่าบางสิ่ง การรักษาชีวิตหรือการดำรงอยู่ของตัวเอง การใช้ชีวิตต่อไป การดำรงอยู่ต่อไปหรือมีชีวิตอยู่หลังจากนั้น” นั่นคือ

หัวใจหลักของการเอาชีวิตรอด มันคือการมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ว่าสถานการณ์จะเลวร้ายสักแค่ไหน

- **คุณต้องเตรียมตัวให้พร้อม ทั้งใบแรงแรงกาย จิตใจ และวิศคอุปกณ์**

ผมต้องขอบอกว่าการฝึกฝนที่ได้รับในชั่วโลกเหนือคือการผจญภัยเพื่อเอาชีวิตรอดที่โหดหินที่สุด มันเป็นสภาพแวดล้อมที่ยากลำบากสุดขีดและไม่ให้อภัยต่อความผิดพลาด ถึงอย่างนั้นชาวอินูอิตก็ไม่เพียงเอาชีวิตรอดอยู่ที่นั่นได้ แต่ยังเจริญรุ่งเรืองอีกด้วย หากต้องไปที่นั่น คุณจะต้องนำของส่วนใหญ่ที่ต้องใช้เพื่อเอาชีวิตรอดติดตัวไปด้วย เพราะแถบชั่วโลกเหนือแทบไม่มีอะไรให้คุณไปหาเอากลางทางได้เลย

วันหนึ่งระหว่างที่เรากำลังนั่งจับเ้าและดื่มชากันอยู่ในกระท่อมอิกลู ผมสังเกตเห็นว่าคนนำทางของเราที่เป็นชาวอินูอิตสูงอายุดื่มชามากกว่าพวกเราที่เหลือหลายถ้วย “เขาต้องหิวน้ำมากแน่” ผมคิด หลังจากที่เราใช้เวลาช่วงเช้าเดินข้ามทุ่งน้ำแข็งจนมาถึงแคมป์ ชายสูงอายุนั้นก็เดินขึ้นไปยังเนินลูกหนึ่งคนนำทางชาวอินูอิตอีกคนที่ยังหนุ่มอยู่แปลคำพูดของเขาว่า “นี่เป็นจุดที่สุนัขจิ้งจอกจะขึ้นมาเพื่อสังเกตการณ์พื้นที่รอบ ๆ จากที่สูง ตรงนี้ละเหมาะที่จะวางกับดัก” จากนั้นชายสูงอายุก็นิยกับกับดักเหล็กออกมาวางบนพื้น จัดสายโซ่ให้เข้าที่ และทำให้ผมประหลาดใจด้วยการฉีใส่ปลายโซ่นั้น จนมันกลายเป็นน้ำแข็งเกาะแน่นอยู่กับพื้น! คนนำทางวัยหนุ่มอธิบายว่า “นั่นเป็นเหตุผลที่เขาดื่มชาไปเยอะตอนเช้า จะได้ใช้ยึดสายโซ่ไ้ล่ะ!”

บทเรียนจากเรื่องนี้ก็คือ ทรัพยากรและการตัดสินใจช่วยให้เรามีชีวิตรอด

- **คุณต้องไม่ละเลยความสำคัญของการเอาชีวิตรอด โดยเฉพาะการกำจัดใจให้สงบนิ่งและไม่ตื่นตระหนก**

จงจำไว้ว่าพลังใจคือทักษะการเอาชีวิตรอดที่สำคัญที่สุด อย่าปล่อยให้ตัวเองติด “โรคชอบยอมแพ้” ความแข็งแกร่งทางจิตใจจะมีประโยชน์มากเป็นพิเศษเมื่อใครสักคนทำผิดพลาดขึ้นมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ครั้งหนึ่งระหว่างเดินทางเข้าไปในป่าดงดิบของฟิลิปปินส์ คนนำทางวัยชราของเราที่ชื่อกันนี่เก็บพืชหลายชนิดตอนที่เรากำลังเดิน พอไปถึงแคมป์ กันนี่ก็แสดงฝีมือในการใช้กระบอกลไม้ไผ่เป็นหม้อหุงต้ม จากนั้นก็เอาใบไม้กับหอยทากใส่ลงไป (เขาบอกว่าคนแก่ชอบจับหอยทากเพราะมันเคลื่อนที่ช้า ส่วนคนหนุ่มต้องไปจับกุ้งเพราะมันเคลื่อนที่เร็ว) ตามด้วยมะม่วงดิบสองสามชิ้น จริง ๆ เขาใส่อย่างอื่นลงไปด้วยแต่ผมมองไม่ออกก่อนจะตบท้ายด้วยใบของต้นเผือกและน้ำ แล้ววางกระบอกลไม้ไผ่ไว้เหนือกองไฟ

พอกินอาหารกลางป่าเสร็จ เราก็เตรียมเข้านอน กลางดึกคืนนั้นผมรู้สึกคันและเจ็บตรงบริเวณลำคอที่กำลังหดเกร็ง ตอนนั้นเราอยู่ท่ามกลางความมืดสนิทห่างไกลจากความเจริญ และทางเดินหายใจผมก็กำลังปิดตัวลงเรื่อย ๆ เช้าวันต่อมาอาการก็ยิ่งแย่ลง คนนำทางของเราก็เจอปัญหาแบบเดียวกัน ซึ่งช่วยอธิบายได้ว่าอะไรคือต้นตอของความทุกข์ทรมานที่เรา กำลังเผชิญ

ปรากฏว่าเราไม่ได้ต้มใบเผือกนานพอ เมื่อรู้สึกดีขึ้นในอีกหลาย ชั่วโมงให้หลัง ผมก็จดจำบทเรียนที่มาพร้อมกับความเจ็บปวดนี้ จนขึ้นใจ นั่นคือ แม้แต่ผู้คว่ำหวอดในป่าก็ยังสามารถปลั่งกันได้ เราทุกคนทำผิดพลาดกันได้ การเอาชนะความผิดพลาด นั้นช่วยให้เรามีชีวิตรอด

- **คุณต้องวางแผนเอาชีวิตรอดโดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญอย่าง อาหาร ไฟ น้ำ และที่หลบภัย (รวมถึงการส่งสัญญาณ และการปฐมพยาบาล)**

สภาพแวดล้อมแบบร้อนชื้นคือสภาพแวดล้อมที่เอาชีวิตรอดได้ง่ายที่สุดเพราะมีปัจจัยในการดำรงชีวิตครบถ้วน ทั้งอาหาร ไฟ น้ำ และที่หลบภัย ถ้าคุณรู้ว่าต้องมองหาอันตรายระหว่างหลังกู้ชีพเอาชีวิตรอดในป่าครั้งหนึ่งของกองทัพ เรา รู้สึกกระหายน้ำมาก แต่จะมุ่งหน้าไปยังลำธาร แม่น้ำ หรือ แหล่งน้ำใหญ่ ๆ ก็ไม่ได้ เพราะ “ข้าศึก” กำลังตามรอยเรา และเฝ้ามองพื้นที่เหล่านี้อยู่ คนนำทางของเราที่ชื่อเปเป้ซึ่งมีผิวดำเดินป่าของเขาไปยังถาวรวัลย์หน้าตาเหมือนถาวรวัลย์ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 นิ้ว เขาตัดถาวรวัลย์ที่อยู่ด้านบนสุด เชื้อน้ำมันออกเป็นท่อนยาว 2-3 ฟุต หันมาเรียกผมแล้วชูถาวรวัลย์ ขึ้นเหนือริมฝีปากผม ปรากฏว่ามีน้ำไหลออกมาเกือบแก้วใหญ่ ๆ เยี่ยมไปเลย! จากนั้นเขาก็ใช้มีดฟันหวายเส้นหนึ่งที่ทำให้น้ำใน ปริมาณเกือบจะเท่ากัน เย็นวันนั้นเราเจาะลำต้นของต้นดาบอย แล้ววางกระบอกใส่น้ำที่ทำจากกระบอกไม้ไผ่ไว้ใต้รอยเจาะ ข้ามคืน รุ่งเช้าวันต่อมาเราก็มีน้ำไว้ดื่มเพิ่ม 5-7 ลิตรเลยทีเดียว

วันต่อมาฝนตก เป่เป่หยุดเดินเพื่อตัดหญ้าต้นสูง ๆ มา
กำใหญ่ เขาเอาหญ้าพันรอบต้นไม้ที่มีเปลือกเรียบเพื่อใช้เป็น
ตัวกักเก็บน้ำ จากนั้นก็วางถ้วยกระบอกไม้ไผ่ไว้ข้างใต้เพื่อเก็บ
น้ำฝน คือนั้นหลังจากที่เราเดินทางถึงพื้นที่ปลอดภัย ทั้งป่าก็
ตกอยู่ในความมืดในขณะที่เรานั่งอยู่รอบกองไฟ เป่เป่ยิ้มให้ผม
แล้วบอกว่า “นี่เป็นอีกครั้งที่เราหลบหลีกเข้าศึกได้และเรียนรู้วิถี
กลับมา”

วลีสั้น ๆ แค่วลีเดียวนั้นได้กลายเป็นคติประจำใจของเรา
อันที่จริงมันคือคติประจำใจของผู้ฝึกสอนการเอาชีวิตรอดทุกคน
ไม่ว่าพวกเขาจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม วลีนั้นคือ “จงเรียนรู้วิถี
กลับมา”

คู่มือเล่มนี้จะช่วยให้คุณสามารถทำแบบนั้นได้

**Expert Advice for
Extreme Situations**

บทนำ

เรามีทั้งข่าวดีและข่าวร้ายครับ

ข่าวร้ายก็คือ เราเสียใจที่ต้องแจ้งว่าโลกข้างนอกนั้นยังมีอันตรายรอคุณอยู่

ไม่ว่าเราจะพยายามกันมากแค่ไหน ไม่ว่าเทคโนโลยีการแพทย์ และการตระหนักรู้ของคนทั่วโลกจะก้าวหน้าไปไกลเพียงใด ไม่ว่าตลอดสองทศวรรษที่ผ่านมาจะมีคนได้อ่านคู่มือของเราที่ล้านคน (หลายคนถึงขั้นบอกว่าคำแนะนำที่ทั้งแม่นยำและอ่านสนุกของเราได้ช่วยชีวิตพวกเขาไว้ด้วย) ทว่าอันตรายมากมายยังคงซ่อนอยู่ใต้ผิวน้ำ ตรงมุมตึก และหลังบานประตู

และคุณก็ไม่มีทางรู้ได้เลยว่าเมื่อไหร่สถานการณ์จะเลวร้ายลง หรือเลวร้ายลงจนถึงขั้นฉิบหาย

แต่ข่าวดีก็คือ เรายังพร้อมที่จะช่วยคุณอยู่

เมื่อสถานการณ์คับขันมาถึง เราอยากให้คุณรู้ว่าตัวเองต้องทำอะไรบ้าง เราอยากให้คุณรู้ว่าต้องทำอะไรเวลานักบินสลับหม้อด เวลารถไฟตกราง เวลาที่ตัวคุณเริ่มจมลงไปใบบ่อทรายดูด เวลาโดนจระเข้เล่นงาน เวลาโดนวัควะทิงพุ่งเข้าใส่ เวลาเจอเข้ากับตัวตลกที่ดูอันตรายมากกว่าน่าหัวเราะ เวลาที่โทรศัพท์มือถือของคุณไฟลุก เวลาที่เขื่อนแตก หรือเวลาที่คุณถูกฝังทั้งเป็น

เพราะมีเพียงการเตรียมพร้อมเท่านั้นที่จะช่วยให้คุณมีชีวิตรอดมาแบบครบสามสิบสอง แต่อย่าลืมนะครับ การเตรียมพร้อมไม่ได้หมายถึงการจดจำคำแนะนำของเราแบบคำต่อคำ โชคดีที่กุญแจสำคัญดอกแรกสู่การเป็นผู้รอดในสถานการณ์เลวร้ายสุดขีดทุกประเภทนั้นเรียบง่ายมาก

นั่นคือ อย่าตื่นตระหนก

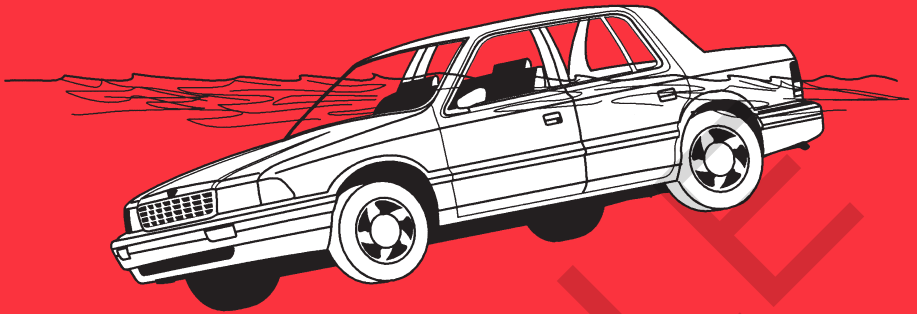
เราจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อเวลานั้นมาถึง คุณจะได้อ่านคู่มือฉบับล่าสุดนี้และรู้คำตอบของคำถามที่ว่า “ตอนนี้ฉันควรทำบ้าอะไรเนี่ย!” ทั้งยังหวังด้วยว่าความรู้นั้นจะสามารถช่วยให้คุณใจเย็น สงบนิ่ง และสุขุมมากพอที่จะทำสิ่งที่จำเป็น

เพื่อยกเครื่องและปรับปรุงเนื้อหาของคู่มือฉบับใหม่ล่าสุดนี้ เราได้ขอคำปรึกษาโดยตรงจากผู้เชี่ยวชาญหลายสิบคนจากทุกวงการ เพื่อให้แน่ใจว่าคำแนะนำของเราทันสมัยและถูกต้องทั้งในแง่เทคนิคและข้อมูลที่จะช่วยคุ้มครองสวัสดิภาพของคุณและคนที่คุณรัก โดยเราจะยังปรับปรุงข้อมูลนี้ให้เป็นปัจจุบันเสมอผ่านทางหน้าเว็บไซต์ของเราที่ www.worstcasescenario.com รวมถึงให้ข้อมูลใหม่ล่าสุดเกี่ยวกับการเอาชีวิตรอด คุณจะยังสามารถรับมือกับอะไรก็ตามที่โลกส่งมาเล่นงานคุณ

เพราะโลกข้างนอกนั้นยังมีอันตรายซ่อนอยู่ แต่ถึงอย่างนั้นเราก็มักพร้อมที่จะช่วยคุณเสมอ

ผู้เขียน

โจชัว พิเวน และเดวิด บอร์จนิชต์

SAMPLE

ส่วนที่หนึ่ง

การเข้าออก และหลบหนี

SAMPLE

วิธีฟังประตู

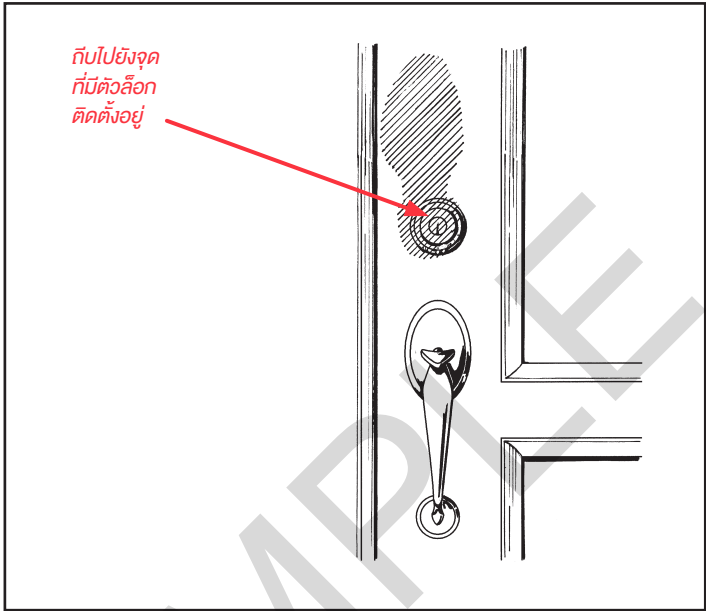
ประตูภายใน

- **ถีบแน่น ๆ ไปที่ตัวล็อกสักทั้งสองทีเพื่อฟังมัน**

ปกติแล้ววิธีกระแทกประตูด้วยไหล่หรือวงิ่งเื่อมเข้าใส่ทั้งตัวมักได้ผล
ไม่ดีเท่าใช้เท้าถีบ นั่นเพราะเท้าคุณนั้นส่งแรงได้มากกว่าไหล่
แถมยังบังคับทิศทางให้ตรงกับกลไกตัวล็อกได้ง่ายกว่าอีกด้วย

ประตูในอาคารใหม่

ในอาคารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ประตูที่ใช้อาจเป็นประตู “เกรด
ผู้รับเหมา” ที่ช่างในกลวงและอาจทำจากกระดาดาลูกฟูกเคลือบ
ด้วยไวนิลเป็นหลัก โดยมีขอบประตูทำจากไม้แผ่นบาง ๆ (ลอง
ใช้มือเคาะประตูดู ถ้ามันฟังดูกลวงแสดงว่าเป็นแค่ประตูถูก ๆ)
หากเจอประตูแบบนี้ ให้ถีบแน่น ๆ ไปที่กลาง “แผงประตู”
จนเกิดรูที่คุณสามารถสอดแขนเข้าไปเปิดประตูจากด้านในได้

เก็บไปยังจุด
ที่มีตัวล็อก
ติดตั้งอยู่

หากคุณมีไขควง

- **มองหารูถูกฉาบ**

มองหารูเล็ก ๆ หรือรูถูกฉาบบนลูกบิดประตู ประตูภายในส่วนใหญ่จะมีระบบรักษาความเป็นส่วนตัวซึ่งมักติดตั้งตามประตูห้องนอนและห้องน้ำ เพื่อให้สามารถล็อกได้จากด้านในเมื่อประตูปิด แต่ที่กลางมือจับก็มักมีรูถูกฉาบให้สามารถเข้าถึงกลไกตัวล็อกที่อยู่ข้างใน คุณต้องเสียบหรือแหยไขควงเข้าไปในมือจับเพื่อดันหรือหมุนตัวล็อกให้ประตูเปิด

ประตูกายนอก

ถ้าอยากจะฟังประตูกายนอก คุณต้องใช้แรงมากกว่าเดิมเยอะ เพราะโครงสร้างประตูที่แข็งแรงกว่า แกมยังออกแบบมาโดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก ซึ่งก็พอจะเข้าใจได้อยู่ ปกติคุณจะเห็นล็อกสองแบบบนประตูกายนอก นั่นคือ ล็อกบนลูกบิด สำหรับแค่ยึดประตูไว้ และกุญแจลึนตาย (dead bolt) เพื่อเสริมความปลอดภัย ในบ้านเก่า ๆ ล็อกทั้งสองแบบอาจเป็นส่วนหนึ่งของระบบล็อกเดียวกัน ล็อกบนลูกบิดช่วยป้องกันไม่ให้ประตูเปิดออกและทำให้ไม่สามารถบิดลูกบิดได้ ส่วนกุญแจลึนตายใช้ร่วมกับล็อกบนลูกบิดเพื่อทำหน้าที่ส่งแท่งเหล็กไปขัดกับประตู

- **ก๊อบเบ้น ๆ ตรงส่วนที่ติดตั้งล็อกหลาย ๆ รอบ**

ปกติประตูกายนอกต้องใช้วิธีนี้หลายรอบกว่าจะฟังลงได้ ฉะนั้นพยายามเข้าล่ะ

หากคุณมีแก๊งเหล็กสักแก๊ง

- **ถอดล็อกออก**

จ้างหรือจัดล็อกให้หลุดจากประตู โดยเสียบแท่งเหล็กเข้าไปตรงช่องว่างระหว่างตัวล็อกกับประตูแล้วโยกไปมา

หากคุณมีก้อนกับไขควง หรือก้อนกับเหล็ก ปลายแหลม

- **ถอดสลักจากบานพับ**

สอดไขควงหรือเหล็กปลายแหลมเข้าไปใต้บานพับ โดยให้ปลายแหลมสัมผัสผิวด้านล่างสลักประตู แล้วใช้ค้อนตอกปลายอีกด้านของไขควงหรือเหล็กปลายแหลมจนบานพับหลุดออก ถอดสลักจากบานพับแล้ววางประตูให้เปิดจากด้านบานพับ (วิธีนี้ใช้ได้ผลเฉพาะกับประตูที่เปิดออกด้านนอก)

ประเมินพลังหรือแรงที่ต้องใช้

ปกติแล้วประตูภายในมักมีโครงสร้างที่เบากว่าและบางกว่าประตูภายนอก (3.5 เซนติเมตรเทียบกับ 4 เซนติเมตร) โดยทั่วไปบ้านเก่า ๆ นิยมติดตั้งประตูไม้จริงทั้งแผ่น ส่วนบ้านใหม่ ๆ มักใช้ประตูโครงไม้ที่ราคาถูกกว่า หากรู้ชนิดของประตู คุณจะรู้วิธีพังมันได้ง่ายขึ้น วิธีทดสอบโครงสร้างและความแข็งแรงของประตูนั้นทำได้ง่าย ๆ ด้วยการเคาะ

ประตูโครงไม้ นิยมใช้เป็นประตูภายใน เพราะมันไม่มีทั้งฉนวนกันความร้อนหรือระบบกันภัย ออกแรงไม่ต้องเยอะก็พังมันลงได้แล้ว ประตูพวกนี้ส่วนใหญ่ใช้ไขควงจัดได้สบายหรือถีบให้พังได้ง่าย ๆ

ประตูไม้ทั้งแผ่น ส่วนมากเป็นไม้โอ๊กไม้ก๊ไม้เนื้อแข็งชนิดอื่น เรามักต้องออกแรงประมาณหนึ่ง และใช้ชะแลงหรือเคื่องมือคล้าย ๆ กันเข้าช่วย

ประตูแกนไม้ตัน กรอบภายในเป็นไม้เนื้ออ่อนประกบสองข้างด้วยลามิเนต ส่วนแกนทำจากไม้ที่ผ่านการสับหรือไส เราต้องออกแรงประมาณหนึ่งและใช้ไขควงร่วมด้วย

ประตูหุ้มโลหะ ส่วนมากมักเป็นไม้เนื้ออ่อนหุ้มด้วยโลหะบาง ประตูพวกนี้เราต้องออกแรงเยอะหน่อยและใช้ชะแลงเข้าช่วย

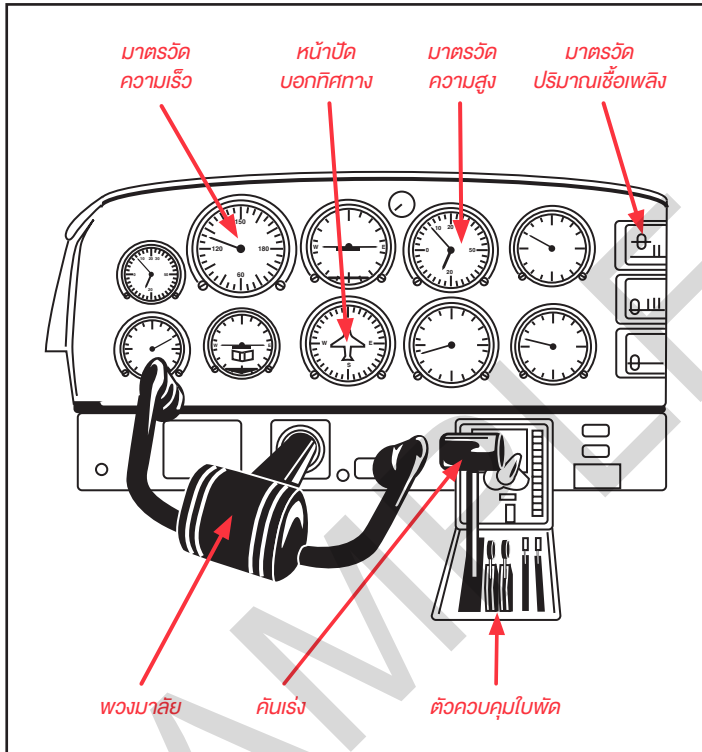
ประตูโลหะกลวง ทำจากโลหะมีน้ำหนัก มักมีการเสริมแรงรอบบานประตูและบริเวณที่ติดตั้งล็อก มีบางส่วนที่หุ้มฉนวนเข้าไปด้วย ประตูพวกนี้เราต้องออกแรงเยอะสุดและใช้ชะแลงเข้าช่วย

วิธีนำเครื่องบิน ลงจอด

วิธีนี้ใช้ได้กับเครื่องบินเล็กและเครื่องบินเจ็ต ไม่รวมเครื่องบินพาณิชย์ลำใหญ่

- 1 ถ้าเครื่องบินนั้นจับได้คนเดียว ให้ลากตัวคนจับออกจากเก้าอี้นักบิน ถึงจะต้องลงมือลงมือกันก็ต้องทำ
- 2 เข้าไปนั่งแทนที่
- 3 หีบหุฟึงมาสวม

ใช้วิทยุขอความช่วยเหลือ มองหาปุ่มควบคุมบนแผงมาลัยไม่กี่ไมโครโฟนบนแผงหน้าปัด กดปุ่มเพื่อพูดและปล่อยเพื่อฟังเสียงจากปลายสาย พูดว่า “เมย์เดย์! เมย์เดย์! เมย์เดย์!” แล้วบอกสถานการณ์ จุดหมายปลายทาง และหมายเลขประจำเครื่องซึ่งน่าจะมีติดไว้เหนือแผงหน้าปัด บอกว่าคุณกำลังเจอเหตุฉุกเฉิน ตอนนี้เครื่องบินไม่มีนักบิน และคุณต้องนำเครื่องลงจอดให้เร็วที่สุด

4 ถ้าไม่มีใครตอบกลับมา ให้ลองติดต่อผ่านช่องทางฉุกเฉิน จนคลื่นวิทยุสื่อสารไปที่ 121.5 เมกะเฮิรตซ์

วิทยุแต่ละเครื่องอาจต่างกันก็จริง แต่การจูนคลื่นความถี่ล้วนเหมือนกัน คนที่อยู่ปลายสายควรจะเป็นคนขึ้นตอนลงจอดที่ถูกต้องให้คุณได้ ให้ทำตามคำสั่งของพวกเขาอย่างเคร่งครัด แต่ถ้าคุณไม่สามารถติดต่อใครมาสอนวิธีลงจอดให้คุณได้ งานนี้ก็ต่อลุยเดี่ยวแล้วละ

5 ประเมินสถานการณ์และอ่านหน้าปิดให้ออก

มองรอบ ๆ ตัว เครื่องยังรักษาระดับได้หรือเปล่า ถ้าเครื่องบินไม่ได้เพิ่งบินขึ้นหรือกำลังจะลงจอด มันก็น่าจะบินไปตรง ๆ ได้เรื่อย ๆ หากระบบบินอัตโนมัติเปิดอยู่กับปล่อยไว้ หากมันปิดอยู่ให้มองหาปุ่มสีเขียวที่เรียกว่าปุ่มรักษาระดับ เทคโนโลยีใหม่นี้ทำให้ระบบบินอัตโนมัติทำงาน ทำให้เครื่องยังคงบินเป็นเส้นตรงและรักษาระดับไว้ได้

พวงมาลัย มีไว้ควบคุมทิศทางและควรจะต้องอยู่ตรงหน้าคุณพอดี คุณต้องใช้มันบังคับเลี้ยวและรักษาระดับ ดึงมาข้างหลังเพื่อเชิดหัวขึ้น หรือดันไปข้างหน้าเพื่อกดหัวลง หมุนซ้ายเพื่อเลี้ยวซ้าย หมุนขวาเพื่อเลี้ยวขวา ตัวพวงมาลัยนั้นไวต่อการสัมผัสมาก ให้ขยับมันไปในทิศทางที่ต้องการแค่ 1-2 นิ้วเพื่อให้เครื่องเปลี่ยนทิศทาง ในระหว่างที่บินรักษาระดับ หัวเครื่องควรอยู่ต่ำกว่าเส้นขอบฟ้าลงมาประมาณ 3 นิ้ว ถ้าไม่แน่ใจให้วัดโดยใช้นิ้วมือซึ่งขอบฟ้าควรอยู่เหนือฝ่าครอบเครื่องยนต์หรือแผงหน้าปิดของเครื่องบิน 4-5 นิ้วมือ

มาตรวัดความสูง เป็นมาตรแสดงระดับความสูงของเครื่องบิน ตั้งอยู่ตรงกลางแผงหน้าปิดและมีเข็มสามอัน เข็มที่มีลูกศรตรงปลายบอกความสูงหลักหมื่นฟุต เข็มสั้นบอกความสูงหลักพันฟุต ส่วนเข็มายาวบอกความสูงหลักร้อยฟุต

หน้าปิดบอกทิศทาง บอกทิศทางที่เครื่องบินกำลังมุ่งไป บนหน้าปิดมีรูปเครื่องบินเล็ก ๆ อยู่ตรงกลาง หัวเครื่องจะหันไปทางที่เครื่องบินมุ่งหน้าไป

มาตรวัดความเร็ว เป็นมาตรวัดที่มีสี่เส้นที่อยู่บนสุดของแผงหน้าปัด เยื้องไปทางซ้ายมือ ส่วนใหญ่มักบอกความเร็วเป็นหน่วยนอต แต่ก็มีบ้างที่บอกเป็นหน่วยไมล์ต่อชั่วโมง เครื่องบินเล็กที่กำลังบินรักษาระดับจะเดินทางด้วยความเร็ว 120 นอต หากความเร็วต่ำกว่า 50 นอตนั้นถือว่าอันตราย เพราะมันแทบจะเท่ากับความเร็วต่ำสุดที่เครื่องจะลอยตัวอยู่ได้แล้ว (1 นอตเท่ากับราว 1.15 ไมล์ต่อชั่วโมง)

คันเร่ง ใช้บังคับความเร็ว (กำลังขับ) รวมถึงความสูงของหัวเครื่องหรือตำแหน่งของมันเมื่อเทียบกับเส้นขอบฟ้า มันคือคันโยกที่อยู่ข้างที่นั่งและต้องเป็นสีดำเสมอ ดึงเข้าหาตัวเมื่ออยากชะลอความเร็วและบังคับให้เครื่องลดระดับลง ดันไปข้างหน้าเมื่ออยากเร่งเครื่องและไต่ระดับขึ้น เสียงเครื่องยนต์จะดังหรือเบาที่ขึ้นอยู่กับการขยับคันเร่งเหมือนกับในรถยนต์

มาตรวัดปริมาณเชื้อเพลิง จะอยู่ที่ด้านล่างของแผงหน้าปัด ถ้านักบินทำตามกฎระเบียบขององค์การบริหารการบินแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Aviation Administration หรือ FAA) เครื่องบินก็น่าจะมีเชื้อเพลิงมากพอที่จะบินไปยังที่หมาย เพื่อเหลือเผื่อขาดไว้อีกครั้งชั่วโมง เครื่องบินบางลำก็มีถังเชื้อเพลิงสำรองเพิ่มเข้ามา แต่ไม่ต้องกังวลว่าจะต้องเปลี่ยนถังหรือขณะ

แฟลป เนื่องจากความซับซ้อนของมัน แฟลปอาจทำให้เราคุมเครื่องยากขึ้นไปอีก ให้ใช้คันเร่งบังคับความเร็วอย่างเดียวโดยไม่ต้องพึ่งแฟลป

6 เริ่มลดระดับ

ดึงคันเร่งเข้าหาตัวเพื่อชะลอความเร็วลงหนึ่งในสี่ของความเร็วเดิม เมื่อเครื่องบินช้าลงหัวเครื่องก็จะกดลง ขณะลดระดับหัวเครื่องควรอยู่ต่ำกว่าเส้นขอบฟ้าประมาณ 4 นิ้ว (หรือ 5-6 นิ้วมือ)

7 ทางลัด

ลองดูว่าลัดของเครื่องบินเป็นแบบติดตายหรือพับเก็บได้ ถ้าเป็นแบบแรกคุณก็ไม่จำเป็นต้องทำอะไร ส่วนถ้าเป็นแบบพับเก็บได้ที่ข้างคันเร่งจะมีคันโยกสำหรับกางหรือพับเก็บลัดอีกตัวที่มีหัวรูปร่างคล้ายยางรถ แต่ถ้าลงจอดในน้ำก็ให้เก็บลัดไว้อย่างนั้นไม่ต้องไปกางมัน

8 มองหากำลางจอดเหมาะ ๆ

ถ้าหาสนามบินไม่ได้ ก็ให้หาลานเรียบ ๆ ลงจอดแทน ที่ดีที่สุดคือลานโล่งยาวเป็นกิโล ๆ แต่เอาจริง ๆ เครื่องบินสามารถลงจอดบนลานที่สั้นกว่านั้นได้ ฉะนั้นอย่ามัวเสียเวลาหาทำเลที่เหมาะสมที่สุด เพราะหาอย่างไรก็คงไม่เจอ ถ้าทางเล็กรู้จักกดขอแค่พื้นขรุขระน้อยหน่อยก็ใช้ได้แล้ว หากบริเวณนั้นมีชายหาดที่ไม่มีคนอยู่ ให้ลงจอดใกล้กับบริเวณที่เป็นน้ำเพราะทรายตรงนั้นจะแน่นกว่า หากต้องลงจอดในน้ำให้ลงจอดใกล้กับเรือหรือชายฝั่ง และอย่ากางลัดเครื่องบิน จงอย่าพยายามนำเครื่องบินที่มีลัดแบบติดตายลงจอดในน้ำ

๑ ตั้งลำเป็นแนวเดียวกับลานที่จะใช้ลงจอด เพื่อที่เวลา เครื่องลงมายู่ที่ระดับ 1,000 ฟุต ลานนั้นจะได้อยู่เลย ปลายปีกด้านขวาออกไป

ถ้าสถานการณ์เป็นใจ คุณควรจะมีบินวนดูสิ่งกีดขวางบนลานจอด สักกรอบหนึ่ง (ถ้ามีน้ำมันพอก็ทำ ๆ ไปเถอะ) ให้บินวนเหนือ ลานจอดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วค่อยวกกลับมาเตรียมลงจอด

๒ เมื่อเข้าใกล้ลานจอด ให้ลดแรงขับโดยดึงคันเร่งเข้าหาตัว อย่าปล่อยให้หัวเครื่องตกลงต่ำกว่าเส้นขอบฟ้าเกิน 6 นิ้ว

๓ เครื่องบินควรอยู่สูงจากพื้นสัก 100 ฟุตตอนอยู่เหนือลาน และควรเอาล้อหลังลงก่อน

เครื่องจะเริ่มสูญเสียแรงยกที่ความเร็ว 55-65 ไมล์ต่อชั่วโมง / นอต และคุณก็ต้องชะลอความเร็วลงมาให้ต่ำพอ ๆ กันตอนล้อแตะพื้น

๔ ดึงคันเร่งเข้าหาตัวให้สุด ดูให้แน่ใจว่าหัวเครื่อง ไม่ตกลงต่ำกว่าเส้นขอบฟ้า

เช็ดหัวเครื่องขึ้นทาบกับเส้นขอบฟ้า ดึงพวงมาลัยเข้าหาตัว ช้า ๆ ตอนที่เครื่องค่อย ๆแตะพื้น

๕ เหยียบแป้นที่เท้า บังคับทิศทาง และเบรคเครื่องบิน ตามที่จำเป็น

พวงมาลัยใช้ทำอะไรไม่ได้มากนักเมื่อเครื่องแตะพื้น ถึงคราวหันมาสนใจแป้นที่เท้า ตัวบนคือแป้นเบรค ส่วนตัวล่างมีไว้ใช้บังคับล้อหน้า ให้พุ่งเป้าไปที่แป้นตัวล่างก่อน ถ้าอยากเลี้ยว ขวาก็เหยียบแป้นขวา ส่วนถ้าจะเลี้ยวซ้ายก็เหยียบแป้นซ้าย ระหว่างลงจอดให้คอยดูความเร็วไว้ให้ดี ขอเพียงลดความเร็ว

ได้ในระดับหนึ่งก็จะยิ่งเพิ่มโอกาสรอดชีวิตได้อีกมาก หากคุณสามารถลดความเร็วบนพื้นจาก 120 เป็น 50-60 ไมล์ต่อชั่วโมง / นอต โอกาสรอดของคุณก็จะเพิ่มเป็นสามเท่าเลยทีเดียว

คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

- ▶ การลงจอดฉุกเฉินบนพื้นที่ขรุขระโดยควบคุมเครื่องให้ดี อาจเสี่ยงตายน้อยกว่าการลงจอดบนลานเรียบขณะที่คุมเครื่องไม่อยู่
- ▶ ถ้าเครื่องบินพุ่งเข้าป่า ให้บังคับเครื่องบินผ่านช่องว่างระหว่างต้นไม้เพื่อใช้ปีกรับแรงกระแทกจากการชน
- ▶ เมื่อเครื่องจอดสนิท ให้รีบเผ่นออกมาให้เร็วที่สุด แล้วอย่าลืมลากนักบินมาด้วยล่ะ
- ▶ ถอยห่างจากเครื่องบินไปทางส่วนหางให้ไกลอย่างน้อย 5 เมตร
- ▶ หน้าปัดแบบ “6 มาตรฐาน” ส่วนใหญ่จะมีเครื่องมือต่อไปนี้เป็นเรียงลำดับจากซ้ายไปขวา แถวบนคือมาตรวัดความเร็ว มาตรวัดความเอียงของเครื่องเทียบกับเส้นขอบฟ้า และมาตรวัดความสูง แถวล่างคือมาตรวัดอัตราการไต่ขึ้นหรือร่อนลง หน้าปัดบอกทิศทาง และมาตรวัดอัตราการไต่ขึ้นหรือร่อนลง